

de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner blevet nærmere orienteret om tankerne om at forlænge ordningen til 1979 og 1980 og om tankerne bag det foreliggende forslag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen afgrænser de foranstaltninger, som kommunerne og amtskommunerne kan iværksætte i de tre regnskabsår, forslaget vedrører. Disse falder inden for to hovedområder: bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og energibesparende foranstaltninger i boliger.

Amtskommunerne kan dog alene iværksætte foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, ikke energibesparende foranstaltninger, jfr. § 3, stk. 1 og 2.

De foranstaltninger, som kommunerne og amtskommunerne således kan iværksætte på de to hovedområder, skal endvidere være af ekstraordinær karakter. Dette indebærer, at der skal være tale om aktiviteter, som påregneligt ligger ud over, hvad kommunerne og amtskommunerne ellers ville have gennemført i den treårige periode, således at der kan tales om en aktivitetsudvidelse affødt af hensynet til fremme af beskæftigelsen.

Det er næppe muligt at angive kriterier, som generelt for samtlige de foranstaltninger, som kommuner og amtskommuner vil kunne iværksætte efter forslaget, kan definere, hvornår en given foranstaltning er „ekstraordinær“ og hvornår ikke. Som omtalt i de almindelige bemærkninger til forslaget har regeringen lagt vægt på en decentral styring af anvendelsen af midlerne, og dette berettiger formentlig i sig selv til den antagelse, at kommuner og amtskommuner gennemgående vil have en forholdsvis høj grad af tilskyndelse til at gennemføre reelle aktivitetsudvidelser.

På de områder hvor lovforslaget giver kommuner og amtskommuner en ikke tidligere eksisterende kompetence til at yde støtte til private — jfr. forslagens § 4 og § 6 — vil der på det kommunale plan være tale om ekstraordinære foranstaltninger. I hvilket omfang de private foranstaltninger tilsvarende er ekstraordinære må bero på en konkret vurdering, og her vil arbejdsmarkedsnavnene, hvor det drejer sig om foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, kunne bistå kommuner og amtskommuner.

Herudover vil det i § 5 foreslåede indberetningssystem give visse kontrolmuligheder med hensyn til foranstaltningernes ekstraordinære karakter. For regnskabsåret 1978 vil man endvidere kunne lægge

en vis vægt på, om der i kommunens årsbudget allerede er afsat midler til det pågældende formål.

Til § 2.

Efter det i de almindelige bemærkninger omtalte møde den 30. juni i år med de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner henstillede indenrigsministeriet ved cirkulærskrivelse af 1. juli 1977, at kommuner og amtskommuner under ét for regnskabsåret 1978 afsatte i alt 500 mill. kr. til gennemførelse af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Ved § 2 foreslås de kommunale bidrag udstrakt til at gælde hele beskæftigelsesplanens tidsperiode: 1978-1980.

De i stk. 1 fastsatte beløb pr. indbygger for 1978 er ændret i forhold til cirkulæret af 1. juli 1977 som følge af, at det er fundet mest hensigtsmæssigt, at alene kommunerne administrerer og finansierer udgifterne til energibesparende foranstaltninger i private boliger. For regnskabsårene 1979 og 1980 skal der ske en regulering af beløbene i overensstemmelse med den forventede pris- og lønudvikling i hvert af årene og en regulering i overensstemmelse med befolkningsudviklingen. Efter § 2, stk. 3, underretter indenrigsministeren senest 2 uger før fristen for årsbudgettets endelige vedtagelse kommunalbestyrelser og amtsråd om størrelsen af de regulerede beløb. Den foreslåede frist svarer til fristen for underretning af kommunalbestyrelser og amtsråd efter lov om generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (lov nr. 379 af 13. juni 1973).

Til § 3.

I stk. 1-3 fastlægges rammerne for anvendelsen af midlerne. I kommunerne skal halvdelen af beløbene anvendes til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, halvdelen til energibesparende foranstaltninger. I Københavns og Frederiksberg kommuner skal 60 pct. af beløbene anvendes til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og 40 pct. til energibesparende foranstaltninger, mens amtskommunernes midler udelukkende skal anvendes til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Denne forhåndsprioritering beror på beskæftigelsesplanens afvejning af de forskellige foranstaltningers virkning på beskæftigelsen. Forhåndsprioriteringen er bindende, således at den enkelte kommune ikke kan overføre ubrugte midler fra det ene hovedområde til det andet.

Den i stk. 4 foreslåede indbetalingsordning forudsætter, at ubrugte beløb i en kommune eller amtskommune ikke kan overføres fra et regnskabsår til det næste.